

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
האי מאן דבעי למחוי חתימות ידיה בני דינא, לא לחוי בסוף מגילתא, דלמא משכח לה אחר וכתבי דמטיק ביה זוזי	אביי:												◇
הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו - גובה מנכסים בני חורין.	ותנן:												◇
ההוא בזבינא דאתא לקמיה דאביי, אמר ליה: ניהוי לי מר חתימות ידיה, דכי אתו רבנן מחוו לי, מעברנא להו בלא מכסא.													◇
אחוי ליה בריש מגילתא	[אביי]												○
הוה קא נגיד ביה													○
א"ל: כבר קדמוך רבנן.	[אביי]												○
מתלת ועד עשר לא לכתוב בסוף שיטה, דלמא מזיף וכתב, ואי איתרמי ליה - ניהדריה לדבוריה תרין תלתא זימני, אי אפשר דלא מיתרמי ליה באמצע שיטה.	אביי:												◇
ההוא דהוה כתיב ביה תילתא בפרדיסא, אול מחקיה לגגיה דבי"ת וכרעיה ושויה ופרדיסא אתא לקמיה דאביי													○
אמר ליה: מאי טעמא רויח ליה עלמא להאי וי"ו? כפתיה ואודי.	[אביי]												○
ההוא דהוה כתב ביה מנת ראובן ושמעון אחי, הוה להו אחא דשמיא אחי, אול כתב ביה וי"ו ושויה ואחי אתא לקמיה דאביי													○
אמר ליה: מאי טעמא דחיק ליה עלמא להאי וי"ו כולי האי? כפתיה ואודי.	[אביי]												○
ההוא שטרא דהוה חתים עליה רבא ורב אחא בר אדא, אתא לקמיה דרבא													○
אמר ליה: דין חתימות יא דידי היא, מיהו קמיה דרב אחא בר אדא לא חתימי לוי מעולם, כפתיה ואודי.	[רבא]												○
א"ל: בשלמא דידי זיפת, אלא דרב אחא בר אדא דרתית ידיה, היכי עבדת?	[רבא]												○
אמר: אנחי ידאי אמצרא, ואמרי לה: קם אורנוקא וכתב.													○
כותבין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו, והשובר לאשה - אע"פ שאין בעלה עמה, ובלבד שיהא מכירן והבעל נותן שכר.													■
כותבין שטר ללוה אע"פ שאין מלוה עמו, ואין כותבין למלוה עד שיהא לוח עמו והלוה נותן שכר.													■
כותבין שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו, ואין כותבין ללוקח עד שיהא מוכר עמו והלוקח נותן שכר.													■
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהם, והחתן נותן שכר. אין כותבין שטר אריסות וקבלנות אלא מדעת שניהם, והמקבל נותן שכר.													■
אין כותבין שטרי בירוין וכל מעשה ב"ד אלא מדעת שניהם, ושניהם נותנין שכר													■
לשניהם כותבין שנים, לזה לעצמו ולזה לעצמו.	רשב"ג:												■
מאי ובלבד שיהא מכירן?													^
ובלבד שיהא מכיר שם האיש בגט ושם האשה בשובר.	רב יהודה אמר רב:												◇
שם האיש בגט אין, שם האשה לא? שם האשה בשובר אין, שם האיש לא? וליחוש דלמא כתב גיטא ואזיל וממטי ליה לאיתתיה דהיאך, וזמנין אולא כתבה אשה שובר ויהבה לגברא דלאו דילה	יתבי רב ספרא ורב אחא בר הונא ורב הונא בר חיננא ויתבי אביי גבייהו, ויתבי וקמיבעיא להו:												◇
שם האיש בגט, והוא הדין לשם האשה שם האשה בשובר, והוא הדין לשם האיש.	אמר להו אביי, הכי אמר רב:												◇
וליחוש לשני יוסף בן שמעון הדרים בעיר אחת, דלמא כתיב גיטא ואזיל וממטי ליה לאיתתיה דהיאך													◇
שני יוסף בן שמעון הדרים בעיר אחת, אין מגרשין נשותיהן אלא זה בפני זה.	אמר להו רב אחא בר הונא, הכי אמר רב:												◇
וליחוש דלמא אזיל למתא אחרייתא ומחזיק ליה לשמיה ביוסף בן שמעון, וכתבי גיטא וממטי ליה לאיתתיה דהיאך													◇
כל שהחזק שמו בעיר שלשים יום - אין חוששין לו.	אמר להו רב הונא בר חיננא, הכי אמר רב:												◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
לא איתחזק, מאי?		⚡											◊	קסז:
דקרו ליה ועני.	אביי:	!											◊	קסז:
רמאה ברמאותיה זהיר.	רב זביד:	⚡											◊	קסז:
ההוא תברא דהוה חתים עלה רב ירמיה בר אבא, אתיא לקמיה ההיא איתתא, אמרה ליה: לאו אנא הואי													○	קסז:
אמר: אנא נמי אמרי להו לאו איהי היא, ואמרו לי: מיקש הוא דקשא לה ובגר לה קלא	[רב ירמיה בר אבא]												○	קסז:
אע"ג דאמור רבנן: כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד, צורבא מרבנן לאו אורחיה למידק.	אביי:												■	קסז: